

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adur k

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Anzágolás.

Pécs, 1897. június 21.

(*) Ismét egy utszéli frázis jött forgalomba, a meggrófosított Tisza Pistuka dobta ki a piacra, aki méltóan jár az I. Tisza Kálmán nyomdokaiban és szerencsésen eljutott oda a „népszerűség“ dolgában, ahová már csak elveinek szögregasztása árán érkezett el az öreg Tisza.

De hogy is szól az a híres frázis? Ugy, hogy „megfordulnak sirjaikban a parlamentarizmus megalkotói, ha a kormány kompromisszumra hajlik a bünvádi perrendtartás életbeléptetéséről szóló javaslat 16. §-ára vonatkozólag s ha megteszi azoknak kívánságát, akik e szakasz módosításával a sajtószabadság fentartását követelik.“

Érthetetlen, miért aggodalmaskodik a gögös Tisza Pista az elődök siri nyugalma miatt. Az ő titka fog maradni, miért nem inkább attól fél, hogy megfordulnak sirjaikban az 1848-iki sajtótörvény megalkotói, ha az történik, hogy a hálátlan és könnyelmű utódok megsemmisítik a közszabadságok biztosítékait, melyekért fél-század előtt nem pusztán elméleti hangokat vártak az elődök, hanem amelyekért az életüket is kockára tették.

Ez az emlék nem lelkesíti az ujdonsült grófot. Az ő kegyeletét és a Bánffy Dezsőt csak az az elv érdemli meg, hogy amit a többség akar, annak kell lennie.

Ez az elv hevíti a hatalom után áhítózó új grófocskát, ez hevíti a többség vezérét, vagy helyesebben mondva: parancsolóját, a báró urat, és a parlamentarizmus szent nevében még csak szó sincs arról, hogy hiszen a fazékpárt nem akarja a reakciót, nem akarja a 16. §-t, hanem csupán az igazságügyminiszternek volt egy sületlen gondolata, melynek képtelenségéről ma már a kormánypárton is meg van győződve mindenki, Tisza Pista gróf meg éppen meg van győződve.

Egészen új és megbotránkoztató tehát az ő elmélete, akár csak egész politikai szereplése. Mert ha a többség akar valamit, a parlamentarizmus örök szabályai szerint akarnia kell azt az egész törvényhozásnak és a nemzetnek, még akkor is, ha az ellenkezőt tartja meggyőződése szerint helyesnek, mert amit egy „fölkent“ miniszter törvényjavaslatba irt, azon változtatni tiszteletlenség és inkább pusztuljanak el a közszabadságok, pusztuljon el ez a világ, csak a miniszterek maradhasanak, amíg támogatni tetszik őket a Tisza Istvánoknak.

Hiába, nagy hatalom ez a fiatal ur, aki mögött öregek is állanak, tudniillik azok az öregek, kik a kormányhatalom támogatásával éppen a fiacskáiknak jövő karrierjét tartják szem előtt. Ez a társaság úgy becsüli a parlamentarizmust, amint hasznát veszi és úgy becsülik azt a kitarított újságpapírosok is, amelyek ha eddig gyöngéden könyörögtek is a 16. §. módo-

sításáért; ime, most a Tisza István anzágolása után szintén az ősökre fordítgatják már fizetett tollaikat s hirdetik, hogy igenis, a parlamentarizmus követeli a többség, akarjuk mondani: a kormány akaratának föltétlen érvényesülését.

Hogy ezt az elvet éppen egy hét előtt kellett csúffá tenni, azzal persze semmit sem gondol Tisza István, és e szerint nem gondolnak azok az újságok sem, melyek Tisza Istvánt a jövő emberének (Isten, mentsd meg tőle szegény hazánkat!) tartják és már jó előre hasznosítják benne azt a mindenek fölött hatalmas egyéniséget, aki egykor a rendelkezési alap kassza-kulcsát fogja kezelni.

Miért nem tartották a parlamentarizmus szabályaiba ütközőnek ma egy hete azt, hogy a kereskedelmi miniszter egy szóra visszaszívta a statisztikai hivatalról szóló törvényjavaslatnak azokat a rendelkezéseit, melyek visszatetszők voltak; de a két dolog horderejét nézve, bizonyosan kevésbé visszatetszők, mint a sajtószabadság megnyirbálása, ami végső elemzésben az alkotmány biztosítékait gyöngíti.

Vajjon miért nem ütközött ez bele a parlamentarizmus tiszteletébe? Az, hogy a szakminiszter maga is belátta a törvényjavaslat tervezetének zaklató jellegét és segíteni kíván még idejekorán a sérelmen, hogy az egyének szabadságát kiszolgáltatassuk a statisztikai hivatal önkénykedésének. Viszont mi köze ahhoz a parlamentarizmusnak, hogy az igazságügyminiszter ma-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Melyik a bünös?

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A fiatalok, kik még a mai korban is hisznek a szerelemben, nem mérlegelik a szerelmet, hanem veszik, amint jön, amint az édes anyatermészet adja; de mi öregek, mi már a szerelmet egészen más szemmel nézzük és még azt merem állítani, jobban meg is becsüljük, sőt tán még élvezni is jobban tudjuk — már persze csak az öt érzék szempontjából.

Bármennyire poétikusan fogjuk is fel a dolgot, a szerelem csak az öt érzék funkciójának következménye s csak az élvez igazán, aki mind az Isten adta öt érzékével élvez, de lássuk hogyan?

Az első s mondhatom, legdrágább szerve az embernek a látás. A látás adja meg az első lépést a szerelem felé — de mint mondják, azután meg is fosztja az embert tőle. Az ember sétál az utcán, meglát egy szép leányt, vagy asszonyt s a látás készíti az embert, hogy megforduljon s utána nézzen,

vagy utána is fusson a szépnek. Vagy ki tagadná, hogy kéjes borzongás futotta át testét és valami kimondhatlan melegség öntötte el szívet, midőn a bájos műkedvelő Szerpolett egyet kacsintva, diszkrétan felcsipte ruhácskáját s idomos lábacskaikat mutatva, ekként provokált bennünket a nézésre: „Tekints ide — tekints oda“ s azután „Tekintsd ezt — tekintsd azt“ . . .

Kinek jutna eszébe pirosítót venni, vagy rizsport, ha nem a szemet akarná gyönyörködtetni a tejfehér és vérpiros arányos ve-
gyületével?

Ki fűzné gyenge testét a miedernek nevezett kinzó kamarából a mostani korra maradt eszközbe, ha nem akarná karcu természetével szemünket gyönyörködtetni? Mily gyönyör volna a női cipészek és szabók élete és mily hamar tönkre menne a tyukszemgyűrű és flastrom szabadalmazott gyártója, ha a szemnek nevezett zsarnok előtt térdfejet nem hajtának a hölgyek. A katona ság is a szemnek köszönheti elismert sikereit. Ebből is látható, hogy a szem a főhibás abban, hogy az ember megházasodik.

Azt hiszik kedves olvasóim, hogy én tán szemetlen vagyok, vagy legalább szeretnék lenni, de nem, mert én a fület is hibásnak tartom.

Sok ember sokat látott s mégis megmenekedett volna a rózsaláncoktól, ha füle nem lett volna, igen a fül, az nagy bünös, roppant hamar megvesztegethető s nem egy nő lopja be magát füleinken keresztül szívünkbe. Ha a szívekbe lehetett volna látni, sok ember ijedten ment volna ki a páhojából a műkedvelő előadásán a Bim, Bam, Bo szövegű dal hallatára, vagy legalább is szörnyen zavarba jött volna.

Vagy ki tagadná, hogy a könyörgő női hang hogy megpuhítja a legkeményebb férfi szívet is, és a szerelmes leányka suttogása feledtet velünk minden minden veszélyt, minden óvatosságot s rabságba esünk.

Mindezekből nem az tűnik ki, hogy a fület, mint főbünöst tétlenségre kárhoztassuk és mindig gyapot-golyót hordjunk benne, mert hasztalan a védekezés, a szájon keresztül is lehet a szívet elfogni, erre való az izlés.

Az izlés különféle korban különféle dolgokkal vesztegethető meg, mert például a fiataltságot a csók édessége vesztegeti meg, az idősebb korban pedig sok férfit ismertem, kinek megfogására elég volt csaléteknek a töltött káposzta vagy jó turós csusza elkészítésének elsőrendű művésze, tehát aki meg nem nyerhető a szem, a fül megvesztegetése által, horogra viszi az izlés.

kacs és csökönös, hogy nem tágitott képtelen javaslatától sem az igazságügyi bizottságban, sem a képviselőházban?

Még értenők, hogy a többség meggyőződésének és akaratának követeli Tisza István az érvényesülést, de erről a mostani esetben szó sincs. Sőt ellenkezőleg, a többségben levő párt a szíve szerint kész lett volna, hogy Emmer Kornélt, Chorin Ferencet kövesse és ne Erdély Sándort. Ha erre mód adatik a kormánypártnak, ez mindenesetre hasonlított volna arra, hogy a parlamentarizmusnak van még némi értéke, mert aki vét a szabályai ellen, az nyomoruságosan elbukik.

Hanem amit Tisza István gróf vitat és amit egyes szolgálatkész újságírók szajkómódra utána mondanak, az egyenesen azt az abszolút rendszer tenné jogosulttá, hogy Bécs megegyezésével bármit is akar a kormány, annak teljesülni kell és azt támogatni kell a többségnek — parancsszóra.

Bizony nagy szerencse lesz, ha nem a Tisza-dinasztiának ez az erkölestelen elmélete érvényesül a többség által, melynek Tisza István azt a nyomoruságos szerepet osztja, hogy a parlamentarizmus helyett mentse meg a szürke igazságügy-miniszter csökönységét.

Kerületi tornaverseny.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1897. június 21.

Az Ifjúság költözött két napra az ősi Sopianae helyén álló városunk falai közé.

Az ifjúság, az ő vidámságával, életkedvvel, reménységével és nagyratörő ambíciójával a város utcái két napon keresztül szinte megifjultak, új életre keltek a közönségünkhöz is mintha valami szokatlan élénkség, jókedv és boldogság férközött volna. Az utcák tele voltak néppel s hányszor láthattunk meglett férfiakat, kik édes visszaemlékezéssel arcukon vesztették tekintetüket az ifjúság után; hányszor láthattunk anyákat, kik boldog reménységgel mutatták példagyánánt kis gyermekeiknek az ép, erős, vidám ifjakat; hányszor láthattunk aggastyá-

Nem kevésbé rossz útra vezető a szaglás, no erre már kinevetnek s kérdezik, mi köze a szerelemnek a szagláshoz, pedig kérem tisztelettel, ez sem utolsó eszköz, mert például a hölgyek különféle illatszerek révén specifikus illatai bírnak, melyet rendszeren nem vetnek változtatásnak alá s ha a szaglás nem lenne, sok mindenbe nem ütnék az orrunkat bele.

Hány ember érzi napokig a Heliotrop büvölő szagát, ha egy hölgy buoirjában élvezte azt? vagy nem bódítja-e el az embert a Vera Violetta kábító szaga?

Az illatszer után akárhány ember a saját java szerint itéli meg imádottját, mert az rezedát vagy ibolya illatot használ, no ez bizonyosan szerény leány, a másíknak igen imponál a merész s provokáló viseletű hölgy, ki Tuba rózsza vagy Pacsuli illatu; világos tehát, hogy ha az ember szag után jár, akkor is könnyen csaló törbe eshetik, tehát az orr sem makula nélkül való.

Végre a tapintás; hja kérem, ha a tapintás nem volna, érdemes volna e akkor hölgyeinknek gold crémmal bekent kezüket keztyűbe bujtatni, ha a bárszony puha kacsó nem volna, nem járulna hozzá a bilincs könnyebb felvevéséhez; igen, a tapintás, igen tapintatlan dolgokra viszi az embert, például ha a

nokat, kik arcukon fiatalos mosolyal néztek az ifjakra, a jövőd Magyarországi férfaira, kik fiatalok bár még, ime már most tüzzel, lelkesedéssel, hévvel és kitartással versengenek a szép és dicsőséges pályabérért.

Mert kitarás is kellett hozzá, hogy a szombatesti rémséges idő után ne veszítsék el a kedvüket a vasárnap délelőtti borongása miatt — főképp, mikor nyilvánossá lett, hogy a versenyeket elhalasztják mára, hétfőre — s viszont ne veszítsék el reményüket a szép és kedvező időt hozó délutánon, hogy ma — nem lesz-e ismét rossz idő?!

Mi pedig most az egyszer áldjuk a kedvezőtlen időt, — hiszen csak e miatt volt nálunk két egész nap az ifjúság s kikben még ma délután is gyönyörködtünk, már messze utaztak volna tőlünk, ha a rossz idő miatt a versenyt mára nem halasztják.

Pécs város eme kedves és felejthetetlen két napjáról a következőkben számolunk be:

A színházban.

A mi fiatal színházunk hamar megért oly emlékezetes estét, milyent öreg kollegái félszázad alatt sem érhetnek meg: az ifjúság töltötte meg, mely összejött az ország szívéből s a Dunántúlról itt magával hozva ifjuiderüt és életkedvet.

A vidéki hírlapírók országos szövetsége javára kétizben csak nemrég adott „Kornevillei harangok“ at játszották el az ifjúság számára a mi kedves és minden széperért, jóért önfeláldozó buzgósággal működő műkedvelőink szombaton este a színházban, melynek karzatát és emeleti ülőhelyeit az ifjúság töltötte meg; páholyaiban és földszintjén pedig zsufolva volt a közönség, melyet a csúf idő sem tarthatott vissza, hogy ne lássa az ifjúság örömet, lelkesedését.

S volt is taps, éljen és ujjazás annyi, milyenhez még nem volt szerencséje a pécsi Tháliának s a szereplőkre valóóságos virágosó omlott, melyet a mindenre figyelmes főkapitányunk, Vaszary Gyula szcenizozott, ki e célból száz és száz kis virágcsokrot osztott ki a közönség között.

Mit mondjunk az előadásról, melyet két izben méltattunk már?! A szereplők most még nagyobb kedvvel és ambícióval játszottak, mint ezelőtt s most is különösen tetszett Kindi Gizella kisasszony Szerpoletteje, Schlauch Anna k. a Germaineje; Haksch Lajos Gáspárapója, Böhm Jenő Grenicheuxje és Taky Gyula Henri márkija. Az előadás lelke és ifjúságunk kedvence azonban Se-

felcseperedő bakfis csábító állacskáját megcsipjük, nem-e a tapintás bünébe estünk, vagy ha végigsimithatjuk a bálók vagy majálisok alkalmával szabadon hagyott márvány síma karokat, nem dobzódik-e ilyenkor tapintási érzékünk?!

Mindezeket összegezve tehát elmondhatjuk, hogy minden érzékünk igen könnyen megvesztegethető s ezt a női nem jól tudja és jól ki is használja s addig, míg az emberiség férfi nem névre hallgató része ezen érzékeknek csak egyikével is bír, könnyen esik a könnyelműség bünébe s nem kell a leányoknak félni, hogy férjhez nem mennek, mert az intó példákat a szerelmesek nem látják, az óvást, figyelmeztetést nem hallják, a szájuktól az edeset nem tagadhatják meg, a sötétben tapogatnak és az orrukat a házasságba beleütik.

Mindezekből kitetszik, hogy igen bajos megállapítani, hogy melyik a bünös, de a vétek magában hordja a büntetést s megbühödik mind az öt érzék, mert a nemezis, az anyós azután felnyitja szemüket, agyonbeszéli fülüket, gyakorlatilag bemutatja a rossz izlést, az elevenre való tapintást és nem ritkán a férj orrára is üt.

Sárosfalvi.

lényi Antal volt, ki az ő biróját most kétszeres művészettel, humorral és jókedvvel alakította.

Az operett után nem kevésbé élvezetes és művészi produkeciókat adtak elő a pécsi Tornaegyesület tagjai, kik Hemmerich Károly tornatanár vezetése alatt a tornaversenyre egybegyűlt ifjúság számára legszebb és legügyesebb mutatóványaikat produkálták ez este, az ugynevezett márványszoborcsoportozatban, a következő sorrendben:

1. Perzsa harcos. Bemutatta Kohn Ármín, előtornász, különösen szép testtartásával tűnő ki.

2. Birok-csoport. Zajos tapsok között háromszor adták elő Kohn Á. és Braun J.

3. Haldokló Gallus. — Bodensteiner J. ábrázolta hűen és igen sikerülten.

4. Pallas védi a harcost című kép Dittler O. és Faber T. előadásában hívta sürű tapsokra az ifjúságot.

5. Polixena elrablása. — E gyönyörű csoportot bemutatták Schlesinger J., Trebitz K., Bodensteiner J. és Braun J.

6. Laokoon csoport. — Legnehezebb ez a mutatóvány volt, melyben Schlesinger J., Faber F. és Trebitz K. tűntek ki.

2. Ajax küzd Patroklusz holttestéért című kép viharos tetszést aratott. Szerepeltek benne Schlesinger J., Braun J. és Kohn Á.

Végül az „ifjúság lelkesítése“ címen apotheozist mutattak be, mely koronája volt a produkecióknak. Elül Kohn Á., a Tornaegyesület címerét tartva s körülötte csoportosítva voltak a többi tagok. Középen két tanuló babérkoszorút tartott s mellettük álltak Hemmerich Károly, tornatanár és Trebitz Ottó, egyesületi elnök, kik lelkesítőleg mutattak a koszorura, melyért az ifjúság küzd.

A tapsnak végehossza nem volt; az ifjúság zugva éltette Hemmerich Károlyt, a ki valóban meg is érdemelte ez óvációt, mert ily márványszoborcsoportozatokat még Budapesten sem látott soha az ifjúság. Hemmerich Károly különben a Tornaegyesület ügyét mindenkor szívén viseli s buzgólkodását és érdemeit bizony kellően megjutalmazni már nem is lehet. Ővé a dicsőség, hogy a pécsi Tornaegyesület tagjainak hírét szét fogják vinni az országba ifjaink.

Az előadás, melyet Spitzkó Lajos tanterületi főigazgató, Incédy Dénes és Dischka Győző tarsaságában, ugy a vendég tanárok serege is végig nézett, 11 órakor ért véget.

Vasárnap.

Borongós, esőre álló idő követte a szombati zivatart s ezért már a reggeli órákban megjelentek a falragaszok, hogy a tornaversenyt hétfőn tartják meg.

Az ifjúság szállásaiul szolgáló főgimnázium, belvárosi népiskola, ágostontéri népiskola és főreáliskola körül már korán reggel hullámozott a nép s várta a székesegyházba misére menő ifjúságot.

Félhétkor zárt sorokban érkezett az ifjúság a székesegyházba a szentmisére, mely közben a főgimnázium ifjúsági énekkara Bitter Illés tanár vezetése alatt remek régi magyar egyházi énekeket adott elő.

A székesegyházi mise alatt az énekkar a következő énekeket adta elő: 1. „Térj magadhoz, drága Sion.“ 2. Rákócy Ferenc imája. 3. Üdvözlégy Krisztusnak. 4. Királyhymnus. 5. Pápai hymnus. — Gyönyörű volt a „Boldogasszony anyánk“ solo Musch Lajos V. oszt. tanulótlól az énekkar dongókísérete mellett.

Mise után a „Nádor“, az „Otthon“, a „Bedő“ és a „Központi Kávész“ ban reggelire gyűlt egybe az ifjúság s azután az

egész délelőttöt a város és nevezetességei megtekintésére fordította.

Amint az idő kiderült, nagy csapatban vonultak fel a Tottyére s ott énekelőadással lepték meg a kintnyaraló báró Fejérváry Imre dr. főispánt. Másik részük a Zsolnaygyárba ment s annak nevezetességeit nézte meg. A harmadik csapat a városi közkörházat és a Rudolfinum minarettjét tekintette meg ugyanezen idő alatt. A budapesti és pápai reform. főgimnáziumok ifjúsága megnézte a vármegyeházát, hol a közgyűlési terembe vezette őket Koszits Kamill alispánhelyettes főjegyző és Nagy Jenő tiszti főügyész s ott megmutatták az ifjaknak a Rákócy-korabeli zászlót is. A Littkepezsőgyárat is meglátogatta az ifjúság, hol szintén szíves fogadtatásra találtak. Délután Kiss József tornatanár és Vaszary Gyula főkapitány kalauzolása mellett a Kardosút-at járták be és a Tetyén át érkeztek haza a városba este felé.

Mindeme kirándulások mellett is volt ideje az ifjúságnak arra is, hogy a város utcáit meglekintse. Időnkint fel-feltűnt egy egy csapat az utcákon, természetesen mindenütt nagy érdeklődést keltve. A kávéházakban és cukrászdákban is lehetett sokakat látni s különösen kedves képet nyújtott, mikor a zirciek főgimnáziumának vendégei dobszó mellett masiroztak át a „Nádor“-ba, déli tizóráira és déletáni uzsonnára. A zirci rendház délben meg is vendégelte az ifjúságot, a kik a legszebb vasárnapra avatták ezt a tegnapi. Az ifjúsági énekkar ugyanezkor a tankerületi főigazgató tiszteletére énekelőadást is tartott.

Vasárnap este Scholznál négy intézet vacsorázott a sörház-utcai vendéglőben. Az ifjak már hét óra után kezdtek gyülekezni, kik a vacsoráig énekeltek, szavaltak, zongoráztak. A budapesti ev. ref. főgimnázium ifjaival Molnár Sándor, dr. Rupp Kornél és Porzsolt Jenő tanárok voltak. Dr. Rupp Kornél régi ismerősünk, mert ő a pécsi főgimnáziumban végezte összes középiskolai tanulmányait. Porzsolt neve sem ismeretlen a sportkörökben. Molnár pedig a jelzett intézetnek leendő igazgatója. Társaságukban voltak Péter János, a pécsi főreáliskola tanára, dr. Rónaký Kálmán, vármegyei árvaszéki ülnök és Máthé Elek pécsi ev. ref. lelkész. — A pápai ev. ref. főgimnázium tanulóit Tóth Pál tornatanár vezette. — A budapesti II. ker. kath. főreáliskola tanulóival voltak Szalkay Gyula és Szidánics Ferenc tanárok. Szalkayt a természettudósok legutóbbi pécsi vándorgyűléséről ismeri közönségünk. Itt voltak még a II. ker. budai áll. tanítóképezdei tanulók. Velük voltak Morvay Róbert tanár és Oheroly János tornatanár. — A vidám társaság a legnagyobb kedélyességben töltötte el az estét. Molnár tanár az ifjúság lelkes éljenzése között felkészítette Péter János tanárt és Rónaký Kálmán ülnököt. Péter válaszolt a felkészítőre. — A vacsora után az ifjak ismét énekeltek, szavaltak. Az egyes intézetek fölálva tették ezt; öröm volt nézni az ifjakat. 9 óra felé az ifjak lakásukra mentek erőt gyűjteni a pihenés által a versenyhez.

A mai nap.

Az idő, ha néha borongós volt is, de mégis reményt nyújtott. Az ifjúság ujjult kedvvel gyülekezett reggel fél 8 órakor a Tornacsarnok előtt, honnan kivonultak katonazenekar mellett a versenypályára, hogy ott a főpróbát megtartsák.

A főpróbának nagy közönsége volt s az idő is kedvezvén neki, ifjaink kitűnő kedvvel végezték az utolsó próbát a délutáni versenyre.

A főpróbáról 11 óra előtt visszaérkezvén a városba, a székesgyházat tekintették meg s aztán pihenőre tértek szállásaikra, hogy ujjult erővel vonulhassanak ki délután a versenyekre,

Délután már két óra után nagy néptömeg lepte el a Széchenyi-tér és a Királyutca torkolatát, hogy láthassa az ifjúság kivonulását versenyre.

Az idő ismét kezdett borongani; felhők jöttek, felhők mentek, szél is kerekedett, de mivel a versenyt ma úgy is csak meg kellett tartani, hát megbicsakolta magát a fenyegető időjárás s ha nem is volt derült és ragyogó, a milyennek kellett volna lennie az ifjúság napján, legalább eső se rontotta el egyelőre a kivonulást s magát a versenyt sem.

Három órát ütötte a városházi torony órája, mikor a Kardos Kálmán utcából feltűnt a kivonuló ifjúság előtt járó Kovács Antal rendőrbiztos, ki délcegen ülte meg a lovat, két lovasrendőrrel egyengetvén a tömeg közt az utat.

Csakhamar megharsant a katonazenekar s kiértek a térre az ifju tornászok is.

Legelől a budapesti ref. főgimnázium növendékei jöttek; nyomon követték őket a pápai ref. főgimnázium tanulóit. Azután a veszprémi főgimnázium, majd a budapesti főreáliskola és a budapesti V. ker. főgimnázium növendékei lépkedtek katonás tempóban. Azután a budapesti II. kerületi főreáliskola és az V. ker. főreáliskola, a keszthelyi főgimnázium, a budapesti VI. ker. állami főgimnázium tanulóit követték s a közben haladó cs. és kir. 44-ik gyalogezredbeli zenekar után a budapesti állami tanítóképző, a lévai tanítóképző, a székesfehérvári főgimnázium és nagykanizsai főgimnázium következett, kik után a pécsi állami főreáliskola növendékei haladtak. Majd a kaposvári főgimnázium tanulóit jöttek s a felvonulást a pécsi főgimnázium tanulóit zárták be.

Ily rendben vonultak ki a pécsi bicikly-club versenypályájára — melyet a mai versenyekre át alakítottak — s a merre csak ment intézeti zászlói alatt a különféle szebbnél szebb torna öltözékekben az ifjúság nagy csapata, mindenütt nagy néptömeg fogadta utjában.

A versenytérre félnégy órakor ért ki az ifjúság. Ott már előkelő és díszes közönség lepte el a páholyokat és a tribünöket s jelenvolt városunk közéletének előkelősége.

Az ifjúság felvonulván a versenybíró ság díszes páholya előtt elénekelték a „Himnusz“-t, a katonazene kísérete mellett.

A versenyt Hemmerich Károly vezérlete alatt a szabadgyakorlatok kezdték meg.

A verseny további sorrendje a következő:

Katonai rendgyakorlatok
Rendező Pongrácz Adolf. Résztvevő intézetek: I. csoport: pápai ev. ref. főgimnázium, székesfehérvári kath. főgimnázium, pécsi kath. főgimnázium. II. csoport: budapesti áll. tanítóképző, lévai áll. tanítóképző, székesfehérvári áll. főreáliskola, kaposvári áll. főgimnázium. III. csoport: veszprémi kath. főgimnázium, keszthelyi kath. főgimnázium, pécsi áll. főreáliskola.

Szergyakorlatok. Rendező: Hemmerich Károly. Budapesti ev. ref. főgimnázium: ló. Pápai ev. ref. főgimnázium: nyújtó. Veszprémi kath. főgimnázium: korlát. Budapesti V. ker. áll. főreáliskola: korlát. Budapesti V. ker. kir. kath. főgym. nyújtó. Budapesti II. ker. áll. főreáliskola: nyújtó. Budapesti VII. áll. főgimnázium: korlát. Keszthelyi kath. főgimn.: korlát. Budapesti áll. tanítóképző: nyújtó. Lévai áll. tanítóképző: korlát. Székesfehérvári kath. főgymn.: ló. Székesfehérvári áll. főreáliskola: korlát. Nagykanizsai kath. főgimnázium: korlát. Pécsi áll. főreáliskola: nyújtó. Kaposvári áll. főgymn.: ló. Pécsi kath. főgymnázium: korlát.

Versenyfutás. Indító: Oheroly József. Résztvesznek az összes intézetek osztályai a következőképpen: a) 100 m. távol-

ságra. III. és IV. osztály. b) 150 m. távolságra. V. és VI. osztály. c) 200 m. távolságra. VII. és VIII. osztály.

Kötélhuzás. A jelentkezett intézetek 10—10 tanulóval vesznek részt. Versenyző intézetek: a) Budapesti V. ker. kath. főgimnázium és kaposvári áll. főgimn. b) Székesfehérvári kath. főgimnázium és pécsi kath. főgimnázium. c) Veszprémi kath. főgimnázium és pécsi áll. főreáliskola.

Távolugrás. Résztvesznek külön csoportokban a versenyző intézetek V., VI., VII. és VIII. osztályai.

Eppen így a következő magasugrásban is.

Játékok. Rendező: dr. Ottó József. Résztvevő intézetek: 1. Budapesti II. ker. áll. főreáliskola: fúleslabda. 2. Budapesti VII. ker. áll. főgimnázium: fúleslabda. 3. Budapesti V. ker. áll. főreáliskola: rugdalo (football). 4. Budapesti ev. ref. főgimnázium: kótya. 5. Budapesti áll. tanítóképző: lovas labdázás és kótya. 6. Veszprémi kath. főgimnázium: hajító labda. 7. Keszthelyi kath. főgimnázium: fúleslabda. 8. Lévai áll. tanítóképző: lovas méta és labdakergető. 9. Székesfehérvári áll. főreáliskola: tolvajüző és hátulso pár előre. 10. Nagykanizsai kath. főgimnázium: fúleslabda. 11. Kaposvári áll. főgimnázium: fúleslabda. 12. Pápai ev. ref. főgimnázium: nagy méta. 13. Pécsi kath. főgimnázium: körróta. 14. Pécsi áll. főreáliskola: üsd a harmadikat.

Ez a versenyek sorrendje, melyek lefolyásáról kiküldött tudósítónk még a következőket jelenti:

A versenytérre a felvonulás impozáns volt. Elöl a zenekar fujta az indulót, utána az ifjak 11 oszlopban, kettős rendekben a pályát félkörben elfoglalták, a póznákra kitűzött, csapatszámot feltüntető táblák mellett.

A versenybírói páholy előtt elvonulva a zászlókat meghajtották. Gyönyörűen meneteltek különösen a lévai állami tanítóképezde tagbaszakadt hallgatói, a székesfehérvári főreáliskola és a nagykanizsai főgimnázium katonás ruházatu tanulóit. A kaposváriak szabatos testtartásukkal, a pécsi főgimnázisták különös ütemes lépéseikkel tűntek ki.

Ezután oszlopba fejlődtek a tér közepén és a tanárok „pihenj“-t vezényeltek. Majd egy nagy tömör oszlopba állott az egész ifjúság s Bitter Illés, főgimnáziumi tanár egy emelvényről vezényelte a „Himnusz“-t, melyet a katonazenekar kísérete mellett az ifjak elénekeltek s a nagy közönség kalaplevéve, állva hallgatott végig.

A lélekemelő jelenet után, melyet taps és éljenzés követett s az elénekelt két versszaknak hatását a rézhangszerek csak emelték, következtek a szabadgyakorlatok. Ismét oszlopba, majd sornytás után egyes csapatokba fejlődtek. Ezután az emelvényen csengettyűjel hangzott s Hemmerich tornatanár felment az emelvényre két előtornászszal. Ezek megmutatták a végzendő produkciókat s az egész ifjúság utánok csinálta.

Különösen szép látvány volt a kargyakorlat. Zászlóintés és csengettyűjelzésre egyszerre mozgott a hétszáz kar, mely mutatványt zajos tapsvihár követte. Majd láb és kézgyakorlatok következtek ismét csak zászlóintés és csengettyűjelre s így a vezényszó felesleges volt.

A tribünöket, állóhelyet, sőt külön állóhelyeket is a közönség szépen megtöltötte, s így a város nem fizet rá a nagy költségekre. Az általános kép elragadó, a hangulat lelkesedett. Az idő szürkés ugyan, de nem aggasztó. A taps minden egyes gyakorlat után felhangzik, a mit éljenekkel bővit a kerítésen kívül álló tengersok potyanézó.

A versenyek lapunk zártakor még javában folynak. Végük és a nyertesek kihirdetése csak nyolc óra felé várható.

Hírek.

Pécs, 1897. június hó 21.

Az álmuniszer.

Laposvég helység választói oly boldogot követtek el a most lefolyt választás alkalmával, hogy még a szomszédos rátótiak is elcsodálkoztak rajta.

Ugyanis a kerület jelöltje távirati uton közölte választóival, hogy maga a kegyelmes ur is leutazik a kerületbe.

Nosza lett öröm Laposvégen. A helység kupaktanácsa rögtön összeült, hogy a fogadtatás módjait megbeszéljék. Ugyanis elhatározták, hogy a kegyelmes urat a vasutnál a laposvégiek száz tagu küldöttsége fogadja, a hol azután a helység közelében levő Ökorszem fogadóban, a kegyelmes ur tiszteletére lakomát rendeznek.

A laposvégiek e naptól kezdve mindent rőzsaszinben láttak. A helybeli korcsmák egész nap csupa politizáló emberekkel voltak tele, a kik egyébről sem beszéltek, mint a kegyelmes ur látogatásáról. És e lázas állapotok közepette végre elérkezett a nap, a melyen a kegyelmes ur látogatását jelezte.

A választók tömegesen tódultak az állomásra, a hová ép e pillanatban robogott be a kegyelmes ur hozó vonat, a laposvégi banda Rákóci indulója mellett. Egetverő éljenzés hangzott fel. De mi ez? A kegyelmes ur nem mutatkozik? És a jámbor választók e válságos pillanatban szentül meg voltak győződve arról, hogy a jelölt bizonyosan felültette őket, a midőn az egyik atyafi egy emberi alakra mutatva, (aki éppen most szállott ki az egyik III-ik osztályu kupé ajtaján,) elkurjantotta magát:

— Ahun a miniszter!

Ujra felhangzott a lelkes éljenzés: és az érdekes kupaktanács feje végre eimondhatta üdvözlő beszédét, a melyre a kegyelmes ur, nyilván a nagy meghatottságtól (a mely látszólag erőt vett rajta) válaszolni elfelejtett.

A választók ezután a kegyelmes urat, folytonos éljenzés közepette vállaikra kapták s meg meg sem álltak vele az Ökorszem fogadóig. A hol azután lukullusi lakomát csaptak tiszteletére.

De mily nagy volt ámulatuk, midőn másnap a főkortes a következő táviratot olvasta fel: a kegyelmes ur közbejött betegsége folytán látogatását a jövő hétre halasztotta! És egyuttal egy levelet is mutatott fel, a melyben az álmuniszer Kohn Miksa, üdvözlöt küldi a szives fogadtatásért.

A szegény laposvégieket e hír hallatára a guta kerülgette, és folyton csak azt hajto gatták, hogy mindennek az az átkozott Kohn Miksa volt az oka, mert minek is hasonlított oly feltűnően a kegyelmes urhoz

V. P.

Napirend 1897. június 22-én.

— Naptár: kedd, jun. 22. — Róm. kath.: Paulin. — Prot.: Paulin. — Görög-kel.: (június 10.) Anfonis. — Zsidó: Síván 22. — Nap két 3 óra 47 perckor; nyugszik 7 óra 44 perckor. — Hold két éjjel 11 óra 37 perckor; nyugszik délben. Hold utolsó negyede éjjel után 24 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 16 Celsius fok meleg; légnomás 75°. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett, hűvös, szeles idő és eső várható.

— (Baranyamegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta rendkívüli ülését Fejérváry b. főispán elnöke alatt. Jelen voltak Koszits Szilárd, Dragonescu Döme, Német Lipót, Simonfay János, Benkő Gyula, Országh Lajos, Jeszenszky Lajos, Kovácsffy Kálmán, Nagy Jenő, Mendl Lajos dr., Koszits Kamill, Szinkovits Károly bizottsági tagok és a tanfelügyelőség képviselőiben Laubheimer Róbert

segédtanfelügyelő. A siklós-trinitási utvonalon egy beton hid, a legutóbbi zivatarok következtében annyira megrongálódott, hogy a boltozat beszakadásától lehet tartani. Ennélfogva ennek a műtárgynak sürgős újraépítése vált szükségessé. Minthogy pedig a vismajor is befolyt a dologba, méltányosnak mutatkozik, hogy a helyreállítási költség egy részét a vármegyei utalap is viselje, ami 150 frt előirányzattal elfogadtatott. Az okorági ref. hitközség fölhatalmazást kapott, hogy a hitközségi alapvagyonot képező készpénz tőkéjét iskolaépítési célra fölhasználhassa. Lett volna még az állami mérnöknek két másik igen sürgős természetű előterjesztése, melyek azonban, bár kapcsolatban állanak az előbbivel, nem tárgyalattak, a mennyiben a fennálló szabályok szerint a közigazg. bizottságok rendkívüli ülésein csak oly ügyek tárgyalhatók, melyek a határnap előtt legalább is négy nappal előbb kiküldendő meghívókon jelezve voltak. Minthogy tehát a megyei Pató Pálok szerint a főmérnök csak most jelentette be a közutakon ujabban fölmerült kalamitásokat, tehát a f. hó 26-án (szombaton) újra összeülő közigazg. bizottság rendkívüli ülésében fogják tárgyalni. Hja, nálunk a forma előbb való a lényegnél s éppen ez a furcsa törvényanyagarázat lesz majd az oka, hogy a még most csak 5000 frttal előirányzott költségek nem lesznek majd elegendők akkor, midőn az ügy a bürokratizmus minden retortáján keresztülmenve, foganatosításra kerül.

— (A zenekedvelők egyesülete) tegnap délelőtt 11 órakor tartotta évi rendes közgyűlését Kardos Kálmán orsz. képviselő elnöke alatt a jótékony nőegylet helyiségében. A közgyűlésen a titkári és pénztári jelentések tudomásul vétetvén a költségtervezet elfogadása után számvizsgálókul ifj. Némethy József és Preusz Adolf, titkárrá Körösi Henrik, pénztárossá pedig Ruh Ernő választattak meg. Ciglányi Béla, egyesületi igazgató terjesztette be aztán a jövő munkaprogramot, mely szerint október elején Hajdn „Évszakok“ című oratóriumát fogja bemutatni az egyesület s a pecsi dalárda és a műkedvelő női énekkar közreműködésével Grieg E. „A kolostorajtó előtt“ című gyönyörű művét is bemutatja, továbbá egy Rheinberger féle quintettet. Opris Péter, alelnök, az igazgatói előterjesztést szép szavakban méltatván, jánoszi Engel József Kardos Kálmán elnöknek — ki egyszersmind bejelentette, hogy az elnöki állást csak a jövő évi közgyűlésig tarthatja meg — mondott köszönetet a közgyűlés vezetéseért. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére Fekete Mihály és Jánoszi Engel Gyula küldetvén ki, a közgyűlés véget ért.

— (Kinevezés.) Günsberger Ötő, ügyvédjelölt, a pécsi kir. törvényszékhez díjas joggyakornokká kinevezetett.

— (Táncmulatság Harkányban.) Mint lapunkat értesítik, Harkány fürdőben f. 29-én, Péter-Pál napján, rendezik a szokásos fürdői bálát, melynek sikere érdekében a rendezőség már most nagyobb szabásu mozgalmat indított meg, Krauszay főszolgabíróval az élén.

— (Juniális.) A pécsi kath. legényegylet f. hó 27-én (vasárnap) az üszöghi erdőben juniálist rendez. A juniálison lesz ének és szavalat is s Korodi Károly zenője mellett tánc. Belépti díj tagoknak 30 kr., nem tagoknak 40 krajcár. Kezdeté délután 3 órakor.

— (Lángoló színész.) Nagyváradról írják, hogy Balla Kálmán, a pécsi nemzeti színház volt tagjával, ki tavaly Aradon a nyílt színpadon, előadása alatt föbelötte magát, a nagyváradai színpadon ismét végzetessé válható szerencsétlenség történt. A Kék asszonyt adták, Balla Mirasol csendőrkapitányt játszotta. A 2-ik felvonásban, mikor

gyertyát akart gyújtani, kabátja tüzet fogott és lángolni kezdett. A közönség rémülten kiáltot a: „ég! ég!“ Erre Pintér Imre énekes a kulisszák mögül beugrott a színpadra, lekaptá Balláról az égő kabátot, eloltotta és kivitte azt. Balla csak jelentéktelen égési sebeket szenvedett a kezén; Pintért lelkesen megtapsolták és megéljenezték. Az előadást ezután folytatták.

— (Szombatosok estélye.) Szigetvári levelezőnk írja: Dacára annak, hogy az eső egész nap szakadatlanul ömlött és nem vette tekintetbe a buzgólkodó „Szombatosok“ fáradozásait, meglehetősen szép számú közönség vett részt az estélyen, kik nem tördöve a kegyetlen időjárással, csak egyedül a nemes jótékonycélú tartva szem előtt, támogaták és előbbre vitték az egyesület szent célját és feladatát. Nyolc óra után kezdetét vette a társasvacsora a szép és sikerült felköszöntők egész sorozata között igen jó étvágygyal fogyasztották el az izléses ételeket. Majd Vész Albert pécsi vendégünk ült a zongorához és kezdetét vette a sikerülten összeállított program. Előadása óriási hatást és élénk tetszést szült, melynek a publikum szünni nem akaró zajos éljenzés és tapsokban adott kifejezést. Majd Kozáry Ede és Reiter M. József nyújtottak mesteri és gyakorlott hegedű játékok által bő élvezetet, kiket zongorán Vész Albert a töle megszokott precizitással kísért. Ezek után Csizsár József gyújtott rá a pattogós magyar dalokra, melyeket oly mély érzéssel, oly meghatóan adott elő, hogy a jelenlevők alig tudtak tetszésüknek méltó kifejezést adni. Ugy a hegedűjátékokat, valamint az énekszámokat többször kellett megújraízn. Müller Gizella k. a. lépett ekkor zajos éljenzések között az emelvényre, kit az asztaltársaság elnöke Vicsovics Vazul díszes virág csokorral lepelt meg. „Bál után“ című monológot adta elő, illetőleg fülbemászó csengő hangjával csicseregte el, oly eredetien, oly művésziesen, oly igazán gyönyörködtetően, hogy annak ecsetelésére alkalmas kifejezést nem is talállok. A darabban előforduló táncrészleteket és egyes utánzó mozzanatokat oly megkapó sikerrel, ritka ügyes alakítással tudta élénk varázsolni, hogy azon óriási tapsvihár és percekig tartó lelkes éljenzés csak egy kis része lehet annak a nagy hatásnak, melyet a remek és minden ízében nagyszerű előadás bennünk keltett. A műsor ki lévén merítve, megkezdődött a tánc, mely reggelig elhúzódott. Köszönetet mond a „Szombatosok asztaltársasága“ ez alkalommal is a megjelenteknek, valamint a közreműködőknek, kik leginkább hozzájárultak és elősegítették az est sikerét, köszönetét fejezi ki különösen Vész Albert urnak, ki nem kimélve a fáradságot, Pécsről jött el hozzánk, hogy ő is lendítsen valamit a szegények és árvák sorsán. A tiszta jövedelem a szegény özvegyek és árvák segélyezésére fordittatik.

— (Választók névjegyzéke.) Pécs szab. kir. város választó kerület központi választmánya közhírré teszi, hogy az 1898. évre szóló választói névjegyzéknek hivatalbóli összeállítására 1874. XXXIII. t. c. 30-ik §-a alapján kiküldött kirgázító bizottság munkálatát befejezván, a bel-, budai és siklós-szigeti külvárosokról külön szerkesztett s ezen központi választmány által is felülvizsgált névjegyzékek a hivatkozott törvény 43. és 53. §-ai, illetőleg az 1876. XVIII. t. c. 2. §-a szerint f. évi július hó 5-ik napjától ugyan e hó 25-ig bezárólag terjedő időközben, a városház iktatói hivatalában, a város hatósága egyik tagjának jelenlétében közszemlére kitétetnek, mely idő alatt azok mindenkor reggeli 8 órától 12 óráig bárki által is betekintethetők és ugyanezen napon délutáni 2 órától 6 óráig lemásolhatók. Egyuttal a hivatkozott törvény 44. §-a alapján közhírré tétetik az

is, hogy az ekként összeállított névjegyzékek ellen netán teendő, a központi választmányhoz címzett s kellő okmányokkal felszerelt irásos felszólamlások a fenti kitételi naptól egész július hó 15-ik napjának délutáni 6 óráig bezárólag terjedő időközben nyújtandók be a választók névjegyzékének felügyeletével megbízott hatósági tagnál, ki azokat azonnal beiktatni s arról kívánatra elismervényt adni köteles. Ezen határidő alatt beérkezett felszólamlások pedig a választási törvény 53. §-a szerint július hó 16-tól egész 25-ig bezárólag mindenkor reggeli 8 órától 12 óráig és délutáni 2 órától 6 óráig lesznek ugyan a már fentebb említett helyiségben betekinthetőek, mely határidőn belül azokra az, ki a választási törvény 44. §-a szerint felszólalni jogosítva van, minden egyes esetben külön és írásban észrevételeit beadhatja. Később teendő felszólamlások, illetőleg a már beérkezett felszólamlásokra tett észrevételek a törvény értelmében visszautasítottak.

— **(A csendőrség köréből.)** Horváth József, szegvárdi csendőrvezető, Selylyére őrsparanecnoknak neveztetett ki.

— **(Frigyes főherceg)** baranyamegyei birtokán időzik jelenleg. A főherceget Mohácsra érkeztekor Nemegyei jóságigazgató fogadta a hajóállomáson, honnan csolnakon ment a főherceg a bellyei birtokra, hogy megvizsgálja az ősszel birtokára jövő Vilmos német császár fogadtatására eddig tett intézkedéseket. A főherceg pár napig birtokain fog most vadászatot rendezni.

— **(Elfogott sikkasztó.)** Éppen legutóbbi számunkban írtuk meg, hogy a szentlőrinci járásbíróóság hivatali sikkasztás miatt körözött Méhely Béla, 28 éves, volt selyemtenyészési felügyelő. Rendőrségünk a körözvényről értesülvén, megindította Pécsen is a nyomozást, hogy nem itt tartózkodik-e

a körözött sikkasztó? S a nyomozásnak csakugyan sikere is lett, mert rendőrségünk kinyomozta, hogy a Scholtz-féle Ujsörgyárban már hetek óta szolgál kisegítő cselédként egy idegen ember, a kinek kilétéről édeskeveset tudnak. Az idegen pedig nem volt más, mint Méhely Béla, kiért tegnap délelőtt ki is ment két rendőr a sörgyárba s letartóztatván, bekísérte Trixler Aladár, ügyeletes rendőrbiztos elé. Az elfogott sikkasztó mindent beismert a rendőrbiztos előtt s ma délelőtt át is kísérték a pécsi kir. ügyészség fogházába.

— **(Munkaszünet ellen vétők.)** Tegnap rendőrségünk kerekszám hét kereskedőt fogott rajta a vasárnapi munkaszünet megszegésén, kiknek ugy látszik még szokatlan a július és augusztus hónapokban törvényen elrendelt tizórai üzletességük. A törvény ellen vétő kereskedők ellen a rendőrkapitányság megindította a vizsgálatot.

— **(Kaszinói estély.)** A pécsi Nemzeti kaszinó szombaton este tartotta első nyári táncestélyét, melyet a rossz idő miatt — természetesen — a termekben kellett megtartani. Az estélyen igen díszes és elegáns társaság vett részt s az estély méltó bekezdése volt a kaszinó nyári multságainak. Jelen voltak: ifj. Brázay Kálmán, dr. Bahula Józsefné, Driesz Lajosné (Pécsvárad), Dorsch Antalné, Erreth Jánosné, dr. Friedl Károlyné, Fekete Jenőné, Hegyi Istvánné (Budapest), Höfler Jánosné, Kozsits Jánosné, Kristóf Tivadarné, Kovácsffy Kálmánné, Luiser Jenőné, Novák Jánosné, Nagy Károlyné, Opris Péterné, Pintér Ferencné, Percel Vilmosné (Turbék), Reberics Imréné urnők; továbbá Bach Mici, Breyling Olga, Driesz Frida (Pécsvárad), Elter Margit (Eszék), Fekete Irma, Hölbling Terka, Kindl Gizella, Kovácsffy Mimi, Luiser Margit, Némethy Mariska, Nagy Klemi, Opris

nővérek, Percel Róza (Eszék), Razgha Ilonka, Reberics Gizella stb. A kaszinó legközelebbi estélye jövő szombaton f. hó 26-án lesz.

— **(A pécsi női kereskedelmi tanfolyam)** hallgatóinak vizsgálata holnap (kedden) tartatik meg. A vizsgálat mára volt kitűzve, de a mai tornaversenyek ünnepei miatt holnapra halasztották.

— **(Új körjegyzőségek.)** Amint Barcsról értesítenek bennünket, Komlós, Szentés Péterhida és Tarnóca községekből új körjegyzőség alakittatik, melynek székhelyül Tarnóca lenne kijelölve. Tarnóca, mely egészen gróf Széchenyi Ferenc tulajdona, csak nemrégiben emeltetett községgé, és ha a körjegyzőséget megkapja, mindenesetre csak előnyére válik.

— **(Életunt fiatal ember.)** Az éjjel a rendőrorjárat az alsó sétatéren egy fiatal, 21 éves ifjura akadt, a ki el akart előlők rejtőzni a sötétben. Persze letartóztatták és a rendőrségre kísérték, mert nem tudta magát igazolni. A rendőrségen kitűnt, hogy a fiatal ember öngyilkossági szándékkal kóborolt már tegnap egész délután a városban s hogy agyon nem lőtte magát, annak csak az volt az oka, mert nem talált nyitva kereskedést, hol revolvert vásárolt volna. Zsebében találtak is egy névjegyet, melyre rá írta utolsó bucsujául a következő szavakat:

— Isten veled, te ronda világ!

Azonkívül egy női arckép is feküdt a szíve fölött s ebből láthatólag, regényes szerelem miatt akart megválni az éleltől. Persze a rendőrségen a szívére beszéltek s végre megmondta, hogy Bányatelepre való s mivel a szülei nem jó szemmel nézik kicsapongó életét és szerelmét, ezért akarta magát megölni. Szülei sejtették is ezt s egész éjjel keresték mindenfelé a városban s csak ma reggel tudták meg, hogy a fiuk a rendőrségen

füllet figyel s tekint a csillogó éjszakába! Aha! a sötét fák mögül jó a hang! Hü Nimrod előre! keress!!!

Miközben Kernow ekép monologizált, Nimrod prédája után lesve, fejét a hóba süpészte, majd ismét előbukkanva, zihálva fut annak keresésére.

Ha éhes őzike, avagy ravasz róka, ugy ezek, míg a kutya odaérkezik, már rég futásnak eredtek, majd meglátjuk, mi az, ha célját elérte! Aha megállt; fülét hegyezi . . . ugatni kezd . . . csakugyan gyermek hang . . . A gazda füttyül, a kutya megáll . . .

— Szegény gyermek, hogy és mint került ide? szolt a kis sötét alakhoz, melyben kis fiúcskát ismert meg. Felemelte a kis gyermeket s ez nehezen hajtotta fejecskéjét Kernow mellére, miközben fájdalmasan zokogni kezdett. A gyermek ruházatáról ítélve Kernow azt hitte, hogy egy kis eltévedttel van dolga. Dobogó szívvvel s terhével karjaiban az égő karácsonyfa mellett haladt el, a gyermek kezecskéit utána nyujtotta, ujjongó hangokat hallatott. A vadászak előszobájában a pamlagra fektette a kicsikét s miután világot gyujtott, meggyőződött arról, hogy kis barátja csak fáradt s bágyadt s nem mint gondolá, félig megfagyott. Most, hogy a fiu arcán az izzadság végigpergett, bevitte szobájába, hol nedves ruháit levette, hálóingeiből ráadott egyet, párnák és paplanokba begöngyölítve a pamlagra fektette. Igy ni, fiúcskám, — szolt Kernow kis barátjához. Most eszel majd valamit s aztán el fogod mesélni, hogy és mint kerültél ide! Ne félj, Nimrod nem bánt! Csak hagyd fejét párnádon, hisz azt akarja néked mondani, mennyire örül, hogy itt vagy s meglátogattál bennünket! Mikor látta, hogy a szőke fiu

nénihez. Tökéletes boldognak érezte volna magát ha otthon egyedül maradt gazdája s Kernowára nem gondolt volna.

Igy maradt Kernow egyedül.

Nimrod kutyáján kívül egy élő lényt sem lehetett lakában találni. Kárörvendve látta az inasa eltávazása után, hogy mind sürűbben és sürűbben havaz. Örült, hogy a hó, a természet halotti lepedője, mint fedte be az egész vidéket, örült, hogy a hó a házikójához vezető utat tökéletesen járatlanná és ismeretlenné tette. Kétszeresen örült, hogy e magányba visszavonult és a városi életet otthagya, midőn a délután folyamán kapott levelet elolvasta, mely az író által nem óhajtott hatást gyakorolt reája.

A levél tartalma ez volt:

Ha a hajnal szárnyaival távoztál volna tőlem, még akkor sem menekülhetél volna szerelmem, rajongó szerelmem elől kedves barátom! S te azt hitted, hűtlen lettem, visszaküldted gyűrűmet, s haragban távoztál tőlem! Miért mindez? Mert vig vagyok és egyik ismerősömmel tréfálni merészelttem? Belátam, meggondolatlanul cselekedtem, de nem akarom belátni, hogy mily jognál fogva fordultál el tőlem! Szerelmedre jogom van s ezt a jogot harc nélkül nem adom fel soha! A cselekedeted utáni első pillanatokban a fölelem, a felháborodás, apám kevélységével egyesülve, hallgatásra kényszerített eddig, de most már nem bírom tovább.

Dacomat rég legyőztem, jó angyalom, egyre azt sugja fülembe: „Nyujtsd béke jobbodat feléje, s ő nem taszítja majd vissza“. Béla! az Ég szerelmére

van. Az apja, természetesen mindjárt bejött érte és hazavitte az életunt fiatal embert, a ki talán meggondolja magát és még se fog megválni az élettől.

— **(Adakozás.)** A havihegyi kőkeresztre legújabbán adakozott Pfeiffer Erzsébet építészné 5 frtot.

— **(Halálozás.)** Vogl N.-né szül Pavlinek Eleonóra, tegnapelőtt, életének 65 ik évében meghalt. Temetése ma délután 3 órakor volt a Kossuth-Lajos-utcai házából a budaikülvárosi közsejkertbe.

— **(A miniszter nem jött.)** A kerületi tornaversenyekre várták ugyan Vlasich Gyula közoktatásügyi minisztert, de a miniszter helyett szombaton este a következő sürgöny érkezett: „Pécs szab. kir. város polgármesterének. — A holnap tartandó ifjusági tornaversenyen igazán nagy sajnálatomra, nem lehetek jelen. De lelkemben meleg érdeklődéssel kísérem a magyar ifjuság nemes versenyt és hazafiai köszönetet mondok Pécs szab. kir. város áldozatkész közönségének azért a hagyományos, kiváló vendégszeretetért, a melylyel a nemzet ifjuságát fogadja.“ Ugyanilyen sürgönyt intézett a miniszter a kecskeméti és dévai polgármesterekhez, a mely városokban most szintén tartanak tornaversenyeket.

— **(Állami sertéspiac Barcson.)** Amint Barcsról lapunkat tudósítják, a kereskedelmiügyi miniszter végre engedve a már több ízben tett kérésnek, Barcson az állami sertéspiac létesítését engedélyezte. Ez a nemcsak Barcsnak, de az egész környéknek örvendetes hír már ma a megvalósítás stádiumába jutott. A miniszter ugyanis Liphay István miniszteri tanácsost bizta meg, hogy a helyi viszonyok felől a szükséges információkat szerezze be. E végből Liphay

miniszteri tanácsos több szakférfiuból álló bizottsággal e hó 21-én Barcsra érkezik, hogy a barcsi sertéshizlalt személyesen megtekintse és annak állami felügyelet alá hozandó átalakításáról, valamint a helyi viszonyokról kellőképp tájékozhassa a minisztert. Ugyancsak e hó 21-én érkeznek Barcsra — írja tudósítónk — az egész környék, sőt a szomszédos vármegyék nagyobb földbirtokosai is, kiket e célra a sertéshizlaltó hívott meg, hogy az esetleges tanácskosásokban részt vehessenek. Maga a sertéshizlaltó, de Barcs község is, valamint a környékbeli földbirtokosok és bérlők mindent el fognak követni, hogy Barcsnak e régi és jogos óhaja végre teljesüljön. Mert közgazdasági szempontból minő fontos tényezőt képez, nem csupán Barcsnak, de az egész Dunántulnak az állami felügyelet alatt álló tertéspiac Barcson való létesítése, azt itt fölösleges elmondani; azt tudja mindenki, ki csak kissé figyelemmel kíserte a kóbányai vagy győri sertéspiacok statisztikáit. De sokat nyer vele a középosztály is, mely eddig a sertéstenyésztést nagyban nem kultiválhatta, minthogy ha az áru szállításig készen volt, helyben soha sem akadt vevője és így, nagyon természetes, a paraszt gazdának nem fizetődött ki 2—3 mondjuk legjobb esetben 10 darab hizott sertést, saját rizikójára a bécauhelyi vagy bécsi piacra felszállítani és ott azt az ügynök kénye-kedve szerint elpocsékolni. Egész más kép lenne az a jövőben, midőn a kereskedők jönnek le és megveszik, nemcsak a spekuláns 100 drbját, hanem a parasztgazda 2—4 drbját is ugyanolyan árban és ez által az általános jólét a szegényebb osztályban is előmozdítható lenne. Barcs különben is már nagyon rá van szorulva egy nagyobb kereseti forrásra, minthogy a munkakeresők emelkedésével, megfordított arányban fogy a

munkaadó vállalatok száma úgy, hogy ma az az osztály, mely eddig napszámból tartotta fenn magát és családját: kereset nélkül áll és legnagyobb nyomorban tengeti életét. Ezeknek egy része legalább találna némi foglalkozást, ha a sertéspiac létesül.

— **(Vizbefultak.)** Jókai Mari, szakályi születésű fiatal leány a mult héten seiyemtenyésztéshez galyat indult el szedni. Szülei már két napon át keresték eltűnt leányukat; mig harmadnapra a Kapos vizéből vették ki a leány holttestét. Halálának körülményei még ismeretlenek. — Dömény György, felsőmánfai fiu, kit szülei Agárdra adtak magyar szót tanulni, ott fürdés közben a Sióba fult.

— **(Megtámadott községi rendőr.)** Kicsibe mult, hogy a napokban agyon nem ütötték Heidcker József apari községi őrt, a miért Sárközi Sándor ottani kőborcigánynál meg mert jelenni, hogy a nála levő kőborcigányleányt a törvény nevében igazolásra hívja fel. A hivatását teljesítő községi őrré ugyanis Sárközi és a vele vadházaságban élő Kolompár Erzsébet rátámadtak, s ütlegelni kezdték, tán ki is oltják életét, ha nem sikerült volna egeruton elmenekülnie.

— **(Gyakori tüzesetek Szegzárdon.)** Egy idő óta gyakori tüzesetek riasztják meg Szegzárd lakosságát. Rendesen a református városrészben pusztít a vészes elem, mintha csak itt valamely titkos kéz működne a gazdák vagyonának elpusztítására. — Egyik éjjel ugyanis Koca Ferenc házat emésztették fel a lángok, másik éjjel pedig ismét a református város részben özv. Csötönyi Pálné háza gyuladt ki. Az a hír van elterjedve, hogy a tüzek gyujtogatásból származtak, minek kiderítése végett folyik is a vizsgálat.

kérlek, felejtsd a multat! Térj magadhoz, gyere vissza, légy ismét az enyém! Tudod-e mit jelent az, ha a büszke Ottonie ennyire megy s szerelmedért könyörög? Nem kell levélileg választ küldeni, gyere, add át személyesen, közelebben vagyok drága szívem, Rothbergéknél. Mint hallom, Rothbergék karácsonykor ebédre várnak, kérlek gyere s tégy úgy, mintha mi sem történt volna közöttünk! Én is úgy teszek majd s remélem sikerülni fog s aztán — egyedül veled . . . Jöjj!

A viszontlátásig

Ottonied.

Kernow e sokat mondó sorok elolvasása után íróasztalára tette a levelet, fel s alá járkált szobájában, ismét kezébe vette, futólagosan átnézte még egyszer s aztán a tűzbe dobta. Vége volt mindennek; s bár szívében még mindig rezegtek a szerelem hurjai anélkül, hogy hangot adtak volna, úgy mégis érezte, hogy nemcsak testét, hanem lelkét is a magas hóhegyek választották el volt menyasszonyától, Ottonietől!

Hazugság volt minden! Édes csókjai, lágyan ölelő karjai, vidám, gyermekes csacsogása hazugság és aljas ravaszság!

Izgatottságában elhagyta karosszékét, odament az ablakhoz, kinyitotta s beszívta a jéghideg levegőt. Mély lélegzetet véve, csodálta a gyönyörű téli tájképet. Különös gondolatok cikáztak agyában: önmagát kérdőre vonva, kérdezte, vajjon látott e már oly fenséges tájképet? Hisz ide csak még a zene hiányzik, lágy andalító zene és az ábrándozás pillanatában akár az Égbe is emelhetnék! De nem földi zene, a mély és szent

csendet megzavarná. Sokáig szemlélte Kernow a téli erdő éjjeli gyönyöreit, a költő szívével mélyen gondolkodó ember fejével s a festő szemével.

A vadászlak előszobájában állt egy diszitett fáska, melyet Lene asszony az árván maradt Austin számára készített, annak ezzel gyermekes örömet okozva, azon titkos reménynek is adott kifejezést, hogy ezzel talán magányos gazdáját is fel fogja vidítani.

A jó gazdasszony reménye némi tekintetben teljesedésbe is ment, mert gazdája mosolylyal ajkán ment az előszobába, meggyújtotta a fán levő gyertyákat, erős karjaiba fogta s kivitte a szabadba. Alig hogy az ajtót kinyitotta, az ajtó felett levő agancsról vállaira zuhant a hőtömeg s így csak a legnagyobb erőmegfeszítéssel juthatott ki a méter magas hőtömegeből! Itt ám most arról volt szó szeszélyének eleget tenni; sikerült is! Egy bodzafa tövében elhelyezte égő terhét s aztán az ajtóba állva, vizsga szemmel végig nézte munkáját! Szép volt igen szép a tarka-barka holmikkal diszitett, sok gyertya lángjától csillogó fáska. Tekintete ismét a büszkén csillogó Orionhoz tévedt s fájdalomtól áthatott hangon így szólt: „Nagy és magasztos természet s te kicsiny balga emberi szív, mily különböző a ti szerelmek!

Szeretett volna most az égbe repülni, vagy egy meleg kezét kezébe szorítani, avagy egy mosolygó gyermek arcába tekinteni, hogy legyen valami, a mi a földhöz köti.

Nini, mi volt az? Megmagyarázhatlan hang! Ugy hangzott mint egy ujjongás! Gyermeki hang? Lehetetlen. De ni, Nimród is észrevette, előre nyujtott fejjel,

— (Makacs öngyilkosjelölt.)

Nagyon megunta már életét s hosszú betegeskedését Grosz Hermína, Grosz Samu szegzárdi szappanfőző felnőtt leánya s hogy gyógyíthatlan betegségétől szabadulhasson, egy őrizetlen pillanatban az udvarban lévő szivárványos kut tölgyfa padlóját felszedve, abba beleugrott. A házban lakó Fleischer szatócs és cipész neje a midőn ezt meglátta, lármát csapott, minek következtében Fleischernek 14—15 éves tanonca rögtön utána ereszkedett s a már elmerült leányt sikerült neki a vízből kiemelni. Azonban a leány görcsösen ragaszkodott szándékához s minden erejét megfeszítve, kiragadta magát megmentője kezei közül és újból a víz alá merült. Ekkor a tanuló is utána ment és hajánál fogva fenn tartotta, mire az odagyült szomszédok kötelek erőszakkal le s azt a leány derekára kötötték s így élve sikerült a kutból kihuzni.

— (Kolera nosztras.) Bolhón — mint barcsi tudósítónk írja, egy ottani cselédember a napokban reggel erős hasfájásról panaszkodott, de nem tulajdonítván a bajnak nagyobb jelentőségét, dolgára tért. Délben azonban hirtelen összeesett és meghalt. Az ottani körorvos a hullát felboncolta és a halál okául cholera nostras konstatait. Az esetről a barcsi szolgabíróság értesített, mely azután a szükséges óvintézkedéseket azonnal megtette. Ujabb megbetegedés azóta nem történt.

— (Az országos vöröskereszt-egylet) mult évi jelentését most adta ki. A jelentésből közöljük a bennünket érdeklő következő adatokat: A király által az egylet felvirágoztatása körül szerzett érdemeikért kitüntetettek névsorában közli a jelentés Sávél Kálmáné, a pécsi és Schretter Károlyné, a dombovári fiókegylet alelnöknőinek legfelsőbb kitüntetését is. Háboru esetére kiegészítő kórháza van az egyletnek Kaposvárott is 80 beteg számára; betegüditő-állomása Uj-Dombovárott 12 beteg számára; üdülőházat tart fenn a dunaföldvári fiók-egylet is 138 beteg részére. Az egylet kötelékébe felvett ápolónők közül 4 a baranyamegyei „László“-közkórházban van elhelyezve Mohácson. A budapesti Erzsébet-kórházban a pécsi fiókegyletnek is van egy 1000 frtos értékű ágyalapítványa. A baranyamegyei választmány, mely 1881-ben keletkezett jelenleg 2761 frt 01 kr. egyleti vagyonnal rendelkezik; fiókegylete van Baánon, Sellyén, Dárdán, Mohácson, Pécsen, pécsi járásban, Pécsváradon, Siklóson, Szentlőrincen és Úszöghön, összesen 629 taggal. A somogy megyei választmányának fiókegylete van hét; Tolnamegyében Dombovárott, Szegzárdon, Pakson és Dunaföldvárott vannak fiók-egyletek. Végül a pécssegyházmegyei fiókegylet összes tagjainak száma 154; egyleti vagyona pedig 1839 frt 11 kr.

Művészet, irodalom.

○ Nyilvános kérelem az iskolák főtartóihoz. Sirisaka Andor pécs-belvárosi közs. tanító lapunk útján ajánlja „Magyar közmondások könyve“ c. munkájának megmaradt példányait a tanuló ifjuság számára jutalmi könyvül. Tekintve a szép és nemes célt, szerző kiadó könyveit félárban adja; így a füzött példányokat 2 frt helyett 1 frtéért és a bekötött diszpeldányokat 3 frt helyett 1 frt 50 kréért. A csomag azonnal és bérmentve lesz küldve. E munka a népiskolák 5. és 6. osztálybeli növendékei között, valamint a polgári iskolák és középtanodák alacsonyabb osztályaiba járó ifjak között igen alkalmas jutalmi könyvül, miért is készséggel tesszünk eleget Sirisaka kérésének, a midőn a könyvét az iskolai hatóságok és egyéb irodalom pártoló maecenások szives figyelmébe ajánljuk.

Törvényszék.

§ Az orvtámadó. Megirtuk annak idején, hogy ez év február 16-án miként intézett orvtámadást a vasasi erdő mellett Tullinger Mihály, bányász, Szolga Jánosné Kovács Róza, vasasi lakosné becsülete ellen. Az orvtámadó Tullinger Mihály ügyében tegnap délután tartotta meg a pécsi kir. törvényszék a végtárgyalást, melyen a vádlott azzal védekezett, hogy részeg volt s nem tudta mit csinál. Azonban kitünt, hogy másnap járt a megtámadott asszony uránál és pénzt ígért neki, ha nem jelentik fel a bíróságnál s az orvtámadás elkövetését tanuk is igazolták, kik az asszony segélykiáltásaira a helyszínére siettek s kik elől az orvtámadó megugrott. Ez alapon a bíróság egy hónapi fogházra ítélte a vádlottat. Az ítélet jogerőssé vált.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 21-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A napirend előtt Pulszky Gusztáv és Sima Ferenc bocsánatot kértek a Háztól, hogy szombati összeszólalkozásukkal megsértették a Ház méltóságát. A bűnvádi javaslat napirenden levő folytatolagos tárgyalásánál Sima Ferenc három óra hosszat tartó beszédet mondott, melyben fejtegeti, hogy minisztereinket nem a magasabb ideálok, hanem csak az uralomhoz való ragaszkodás vezérli tetteikben, a kormánypártot csak az önérdék fűzi össze. Ma még a Wekerle kocsijából fogták ki a lovakat s maguk huzták diadalmi menetben, de mikor meglátták, hogy a husos fazék már a Bánffy kezében van, hirtelen a faképnél hagyták Wekerlét s rögtön Bánffyt rajongták körül. (Láng Lajos elnök rendreutasítja a szónokot s a szó megvonásával fenyegeti. Zaj, ellenmondás balról.) Sima beszéde folytatásában rámutat arra, hogy a mai kormányrendszer mellett már a parlamentben sem érvényesülhet a szólás-szabadság, mert ime Chorinra ráparancsoltak, hogy alkalmazkodjék a pártfegyelemhez parancssóra szavazva, vagy lépjen ki. Csak a szabadsajtóban érvényesül a véleménynyilvánítás szabadsága. Ezt tehát meg kell védelmezni s nem hagyni Erdélyt kontárkodni a Deák Ferenc alkotásában.

A következő szónok Komjáthy Béla tagadásba veszi Erdély amaz állítását, mintha az esküdtszékek ítéletei a magánbecsületsértési esetekben nem lettek volna kielégítőek. Ez nem áll, mert az esküdtszék nemcsak bíraskodik, hanem irányt is szab a társadalomnak; nem védelmezheti tehát egyes osztályok nyegleségét, gőgjét, terrorizmusát. Azért akarnak szakbíráskodást, mert ez kívánásuk szerint ítélt. A javaslatot elveti.

Kormánypárti körökben mozgalom indult meg, hogy a bűnvádi javaslat tárgyalása őszig felfüggesztessék status quoval.

TÁVIRATOK.

— A komáromi népgyűlés. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ko-

márom város közönsége vasárnap délután impozáns népgyűlésen fejezte ki tiltakozását a sajtószabadság megszorítása és a kvóta felemelése ellen. A központból lementek Ugron Gábor, Szederkényi Nándor, Förster Aurél és Kun Miklós volt képviselő. Az érkezőket Baross Gábor komáromi pártelnök üdvözölte s azután hosszú kocsisor kíséretében, a közönség lelkes éljenzése között, vonultak be a városba. A népgyűlésre Ugront küldöttség hívta meg, ahol zúgó éljenzéssel fogadták. Baross elnök a népgyűlést megnyitván, Kolbe Dezső lapszerkesztő ismertette a kormány nemzetrontó terveit a sajtószabadság megnyirbálása és a kvóta felemelése tárgyában s előterjesztette a határozati javaslatot, amely szerint a népgyűlés az országgyűléshez intézendő feliratban kérje a sajtószabadságot veszélyeztető 16-ik §. elvetését és tiltakozzék a kvóta felemelése ellen. Ezt az indítványt a népgyűlés egyhangulag elfogadta.

Szederkényi Nándor üdvözli a komáromi közönség mozgalmát, mert ha minden elvész is, a sajtószabadsággal és a szabad gyülekezési joggal még mindent visszaszerezhetünk, azért kell ezt a két szabadságot minden eszközzel megvédeni.

Ugron Gábor világította meg ezután a kormány célzatait. A kié a sajtó feletti bíraskodás, azé a sajtó. Ismertette elszegényedésünk okait s kijelentette, hogy aki a kvótát felemeli, az elárulja Magyarországot. Ugron beszéde óriási lelkesedést keltett.

Utána Förster Aurél mondott talpraesett, humoros beszédet. — Este diszvacsoza volt.

— Óbudai munkásgyűlés. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Óbudán tegnap mintegy kétezer munkás gyűlésezett, ahol az általános választási jogot, mint a bajok orvoslására egyedül alkalmas eszközt, sürgették. A magyar előterjesztés után beszéltek még tótul, lengyelül és németül, azután rendben szétoszlottak.

— Parlamenti párbaj. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Simát a képviselőházban szombaton történt szóváltásért Pulszky Ágost kihívta Gajary Ödönnel és Molnár Bélával. Sima segédei Holló Lajos és Bartók Lajos, kik az ellenfél segédeivel abban állapodtak meg, hogy a párbaj kedden reggel menjen végbe kardra, bandázs nélkül, szúrás megengedve, végkimerülésig.

— Szilágyi Sándor jubileuma. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A történelmi társulat ma délelőtt ünnepelte Szilágyi Sándor történészünk félszázados írói jubileumát. Teleky Géza gróf az ülést megnyitván, Károlyi Árpád méltatta Szilágyi érdemeit a hazai történetírás terén s átnyújtotta az ünnepeltnek a jubilaris emlékérmét. Ezután küldöttségek üdvözölték az ősz tudóst.

— A katonai javaslatok a főrendiháznál. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főrendiház bizottsága ma délelőtt tartott ülésében a katonai javaslatokat elfogadta.

— **A stockholmi újságíró-kongresszus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A stockholmi újságíró-kongresszus magyar résztvevői tegnap délután fél négykor utaztak el a magyar államvasutak keleti pályaházából. Az „Otthon írók és hírlapírók köre“ részéről Rákosi Jenő elnök, Hevesi József, Rákosi Viktor, dr. Kovács Dénes és Salamon Ödön delegáltak, a „Budapesti Újságírók Egyesülete“ képviselőiben Bolgár Ferenc, Kürthy Emil, Erdélyi Zoltán, Kóbor Tamás és Lőw Dezső, a „Vidéki Hírlapírók Szövetsége“ részéről Baráti Armin és Kaffher Béla szerkesztők keltek utra, a kikhez a három egyesület részéről mintegy tizenötön csatlakoztak. Az elutazásnál számos író és hírlapíró jelent meg búcsuzásra. A kongresszusi tagok, kiknek utazását Láng József, a menetjegyiroda főnöke vezeti, ma, hétfőn délben érkeznek Berlinbe, ahol másfél napot pihennek. Kedden este folytatják útjukat Stockholmba, a hová szerdán este érkeznek s másnap már részt vesznek a nemzetközi hírlapíró-kongresszus tanácskozásain és ünnepeleyn.

— **Az angol királyné jubileuma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Viktória angol királynő jubileuma alkalmából a budapesti angol egyház hold utcai templomában hálaadó ünnepi istentisztelet volt. Az istentiszteleten jelen volt a budapesti angol kolónia csaknem teljes számban, azonkívül Mádai Izidor miniszteri tanácsos, Török Pál ref. püspök özvegye, dr. Fröhlich Izidor egyetemi tanár, az angol konzulátus tagjai, stb. Az istentiszteletet dr. Moody lelkész tartotta angol nyelven, míg az istentisztelet magyar részét dr. Vásárhelyi József ref. segédlelkész végezte. A kóruson a zenekar az angol himnuszt játszotta, míg az összegyűlt hívők a lelkésszel áldást mondtak angolul.

— **A kath. autonómia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosban egyre szélesebb körben terjed a kath. autonómiai kongresszusi választások tárgyában megindított mozgalom. Tegnap a II. ker. alsó plébániához tartozó katolikus hívek tartották szervező gyűlésüket. Wollin Alajos plébános üdvözlőlvén a nagy számban megjelent híveket, ismertette a hercegprímás leiratát. Ezután Kollár Lajos kir. tanácsos javasolta, hogy a választók összeírására és a választás vezetésére öt rendes és öt póttagból álló bizottságot küldjenek ki, mire az értekezlet a bizottságot megalakította. Az értekezlet ezután 7 tagból álló kijelölő bizottságot küld ki azaz az utasítással, hogy a kongresszusra küldendő képviselőt jelölje ki és azt az újból összehívandó közgyűlésnek jelentse be. A kijelölő bizottság tagjaiul megválasztottak: Wollin Alajos plébános, dr. Emmer Kornél orsz. képviselő, Vörös Sándor min. tanácsos, Kollár Lajos kir. tanácsos, Moldoványi Sándor gyáros, Seide József kereskedő, Rónay Károly ügyvéd. A bizottság elnökül Szabó M. Ferencet választotta meg.

— **Munkásgyűlések a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti szociálista munkások vasárnap délelőttre három gyűlést hirdettek, de a rossz idő miatt ezek közül kettő elmaradt. Csak a nyomdászok tartották meg gyűlésüket, a melyen helyzetükkel és további teendőikkel foglalkoztak. Végül a hétfői lapok megszüntetése iránt megindított mozgalom vezetésére bizottságot küldtek ki. A gyűlés teljes rendben folyt le.

Hirdetések.

Szabadalmazott sodronyüveg

legjobb anyag felső világosság, padló és gyári ablakokhoz, különféle vastagságúak, egész 1-75 négyyszög méter terjedéssel.

Különös előnyei: lehető legnagyobb biztonság áttörés és ütés általi törés ellen, megszabadulás a kellemetlen drót-rácsosattól, nagymértékbeni tűzbiztonság, együttmaradás netaláni törésnél, minthogy a sodrony-betétt az üveget összetartja, a világosságnak nagyban előmozdítása és eddig még nem ismert világossági hatás. Sok állami és magánépületekben van használatban a legjobb eredménnyel. Számos elismerő bizonyítvány. Árjegyzék és mintákkal szívesen szolgálunk.

Öntött-üveg padló-lemezek felső világításra alkalmasak

kocsi átjárók, földalatti folyosók vagy pályaudvari alagutak világítására, tömör anyagból, sima vagy különféle mintázott felülettel, fehér, félféher (körülbelül 30% olcsóbb mint a közönséges nyers öntött-üveg) és színes sodrony-betéttel, vagy a nélkül.

Tetőzet- és orom-fedőeserépüvegből

különféle minta és nagyságban.

Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm. Friedr. Siemens, Neusattl bei Elbogen (Csehország.)

Másnemű gyártmányok: mindenféle palaczkok, palaczk-zárok, tábla-üveg belgiai és német mintára, üveg-öntvények és préselt-üveg.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünk. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékokat észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünkön az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok stb. mit tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet.** (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes bizottsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár Nádorgyógyászat

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körút 21.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Hirdetmény.

A pécsi kir. Törvényszék mint Csődbírószág 8633/p. 1897. sz. végzése folytán közhírré teszem, hogy vagyonbukott **Gerő Antal** villányi kereskedő csődtömegében a leltár 1—1008. tétele alatt **4833 frt 06 kr.**, beszerzési árral és **2686 frt 05 kr.** becsértékkel felvett

☞ rőfös és gyarmatárak ☜

ügy **üzleti felszerelések** zárt ajánlati tárgyalás útján eladatnak.

Venni szándékozók lezárt írásbeli ajánlataikat **f. é. június hó 30-ik napjának déli 12 órájáig 268 frt 60 kr.** bánatpénz mellett alulirt tömeggondnoknak adják át.

Az ajánlatok **Bogyay Pongrácz** csődbiztos úr hivatalos helyiségében ugyanaznap d. u. 4 órakor bontatnak fel, ahol s amikor csődbiztos szabadon határozza meg, melyik ajánlat fogadtatik el.

Kinek ajánlata elfogadtatik, tartozik a megajánlott vételárat készpénzben alulirt tömeggondnok kezére azonnal lefizetni, a megvett árukat és felszereléseket Villányban július 3-áig bezárólag átvenni s elszállítani.

Sem a tömeg, illetve tömeggondnok, sem a csődbiztos a leltár helyessége, az áruk minősége s mennyisége tekintetében szavatosságot nem vállal.

A jelen feltételeket be nem tartó vevő bánatpénzét a tömeg javára elveszti, s a vételtől elállottnak tekintetik.

Ajánlattevők ajánlatukban megjegyezni tartoznak, hogy jelen feltételeket ismerik s magukat azoknak alávetik.

A csődleltár alulirt tömeggondnoknál naponkint d. e. 8—12 óráig, az áruraktár Villányban tömeggondnok közbenjöttével f. é. június 25-én és 29-én d. utáni 4 óráig tekinthető meg.

Kelt Pécsen, 1897. június hó 19-én.

Dr. Rásky Béla

ügyvéd, mint vb. Gerő Antal
csődtömegének gondnoka.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.